

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517202150
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517202150.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: E. X., nar. XX.X.XXXX, Z. XX, XXX XX O. F., právne zast. JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom so sídlom Námestie sv. Mikuláša 29, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zast. Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 18.000,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalobkyňa, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na tunajší súd dňa 24.4.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia 18.000,- eur úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 18.000,- eur od 18.10.2016 do zaplatenia ako i nahradenia trov konania. Žalobu dôvodil tým, že žalobca rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/824/2014 zo dňa 4.6.2015 bol ako žalovaný zaviazaný na zaplatenie náhrady škody vo výške 18.000,- eur H. D. a C. D. a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2016. Ako vedľajší účastník na strane žalovaného vystupoval žalovaný v tomto konaní Komunálna poisťovňa, a.s.. Nakoľko nebolo v jeho možnostiach zaplatiť sumu 18.000,- eur, oprávnení podali návrh na výkon exekúcie, ktorá je vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Márie Hlaváčovej so sídlom v Kežmarku pod číslom EX 98/2016. Žalobca má za to, že s poukazom na to, že bol u žalovaného riadne poistený, mal platnú zmluvu a žalovaný bol aj účastníkom pôvodného súdneho konania, mal prisúdenú sumu 18.000,- eur riadne zaplatiť, keďže sa jednalo o poistnú udalosť. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 22.3.2017 vyzval žalovaného na plnenie, ten však nárok neuznal a listom zo dňa 7.4.2017 oznámil, že plniť nemieni pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 a sp. zn. 3Cdo/301/2012 ako aj na stanovisko Ministerstva financií SR z 31.5.2016. S názorom žalovaného žalobca nesúhlasí a má za to, že jeho právny názor bol prekonaný. Uviedol, že podľa viacerých rozhodnutí okresných i krajských súdov bol vyslovený názor, že v prípade povinného zmluvného poistenia sa toto plne vzťahuje aj na ujmu pozostalých po dopravných nehodách. Podľa súčasnosti uznávanej praxe povinné zmluvné poistenie sa plne vzťahuje na škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla a toto pokrýva aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IIIÚS/666/2016 zo dňa 11.10.2016 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/301/2012. Žalobca ďalej uviedol, že si riadne plnil svoje povinnosti z poistnej zmluvy, napriek tomu žalovaný si svoje zákonné a zmluvné povinnosti nesplnil, pričom tento stav prináša žalobcovi existenčné problémy, keď voči nemu je vedená exekúcia a vzhľadom na jeho finančné schopnosti je predpoklad, že táto exekúcia

môže trvať mnoho rokov. Zároveň uviedol, že po zaplatení žalovanej sumy žalovaným ju obratom zašle oprávneným.

2. Žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 27.12.2017 vyjadril k žalobe žalobcu, pričom vzniesol námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Stará Ľubovňa. Ďalej uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 18.000,- eur s prísl. bez bližšej špecifikácie právneho titulu len skonštatovaním, že mal so žalovaným uzavretú poisťovnú zmluvu podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/284/2014 v zmysle, ktorého je výlučne žalobca zaviazaný na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obeti dopravnej nehody, ktorú zapríčinil žalobca. Žalobca na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa neplnil. Ďalej uviedol, že pokiaľ sám žalobca svoj nárok požaduje z titulu poisťového plnenia má žalovaný za to, že takýto nárok je premlčaný a poukázal na ust. § 104 OZ. Uviedol, že v prípade práv na plnenie z poistenia je začiatok plynutia premlčacej doby stanovený špecificky, a to rok po poisťovej udalosti. Začiatok plynutia premlčacej doby je teda určený objektívne a jej celá dĺžka je stanovená na 4 roky po poisťovej udalosti, a to bez ohľadu na to kedy došlo k vzniku nároku. Keďže k dopravnej nehode došlo dňa 27.12.2010 prípadného plnenia z poisťovej zmluvy sa žalobca mohol domáhať podaním žaloby najneskôr dňa 27.12.2014, pričom tak urobil až dňa 24.4.2017. Keďže primárnu zodpovednosť za vzniknutú škodu má ten kto za škodu zodpovedá (v prípade poistenia poistený - žalobca), a len tento bol povinný ju nahradiť (keďže voči žalovanému takýto priamy nárok zo strany poškodených vôbec nebol uplatnený) až následne si môže uplatniť nárok na poisťové plnenie voči poisťovateľovi - žalovanému. Podľa názoru žalovaného žalobca mohol uplynutiu premlčacej doby zabrániť, či už dobrovoľným plnením tretej osobe, ktorej vznikla škody a následne pred uplynutím premlčacej doby si uplatniť nárok voči žalovanému súdnou cestou alebo mohol podať žalobcu na súd pred uplynutím premlčacej doby s tým, že v konaní by bolo potrebné vyčkáť na právoplatne skočenie konania, v ktorom tretia osoba - poškodený uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči žalobcovi. Podoťkol, že o tom, že je voči žalobcovi uplatňovaný nárok a v akej (maximálnej výške) tento vedel už v roku 2012 a nič mu nebránilo postupovať v zmysle uvedeného. Žalovaný má za to, že NS SR dlhodobo a konštantne dospieva k záverom, že v zmysle zákona o PZP poisťovatelia nie sú pasívne vecne legitimovaný v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obetiach dopravných nehôd (rozhodnutia NS SR 3Cdo/176/2012, 4Cdo/168/2009, 4Cdo/139/2011 a 3Cdo/301/2012). Žalovaný má za to, že v zmysle súčasne platnej a účinnej úpravy rozsahu krytia zákonom o PZP, bez jeho akejkoľvek relevantnej novelizácie v rozhodnej časti od roku 2001, pri opakovanom konštatovaní NS SR o nemožnosti zahŕňať pod pojem škody na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP aj nemajetkovú ujmu podľa § 11 a násl. OZ, žalovaný vo všeobecnosti nie je v takýchto konaniach pasívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

3. Na nariadenom pojednávaní strany sporu zotrvali na svojej skutkovej i právnej argumentácii.

Z vykonaného dokazovania po oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

4. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/284/2014 zo dňa 4.6.2015 v spojení s rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 6Co/185/2015, 6Co/386/2015, 6Co/387/2015 zo dňa 28.6.2016 bol žalovaný E. X. (v tomto konaní žalobca) zaviazaný zaplatiť žalobcovi H. D. sumu 10.000,- eur a žalobkyni C. D. sumu 8.000,- eur do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a to na tom skutkovom základe, že dňa 27.12.2010 došlo k dopravnej nehode mot. vozidla, ktoré riadil E. X., pri ktorej zomrel mal. R. syn H. a C. D., za čo bol rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/140/2012 zo dňa 5.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/40/2012 zo dňa 19.9.2013 uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom jeho na skúšobnú dobu 2 a pol roka. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť mot. vozidla všetkých druhov na dobu 18 mesiacov. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy vzal do úvahy súd okolnosti, za ktorých došlo k nehode jednak na strane žalovaného, ale aj na strane žalobcov a ich nebohého syna, pričom pri zohľadnení všetkých skutočností ustálil výšku primeraného zadosťučinenia pre žalobcu H. D. v sume 10.000,- eur a žalobkyňu C. D. v sume 8.000,- eur.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval listom zo dňa 22.3.2017 žalovaného na poskytnutie poisťového plnenia a poukázal na tú skutočnosť, že oprávnený podali návrh na výkon

exekúcie voči nemu. Žalovaný listom zo dňa 7.4.2017 zaslal stanovisko, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru, že nárok na nemajetkovú ujmu pozostalých po obetiach dopravných nehôd za súčasne platnej právnej úpravy zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP s poukazom na rozhodovaciu činnosť NS SR ako aj stanoviska Ministerstva financií SR ako gestora zákona o PZP nespadá do rozsahu krytia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia.

6. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

7. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 19 písm. d) CSP popri všeobecnom súd žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

9. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy

10. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

11. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

14. Podľa § 822 OZ z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

15. Podľa § 823 OZ náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len PZP) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

17. Podľa § 4 ods. 4 PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 15 PZP náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

21. Súd neprihliadol na vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti žalovaného, nakoľko v prejednávanej veci ide o uplatnenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca si zvolil súd, v obvode ktorého má on adresu trvalého pobytu, na čo má plné právo.

22. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného súd uvádza, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Až právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/824/2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/385/2015, t.j. dňa 14.10.2016 bola známa výška nemajetkovej ujmy a žaloba bola podaná dňa 24.4.2017, t.j. včas.

23. Súd sa nestotožňuje so záverom žalovaného vo vzťahu k rozsahu krytia náhrady nemajetkovej ujmy pozostalým po dopravnej nehode. Súd v tomto smere poukazuje na závery vyslovené už v rozhodnutí Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/824/2014 (str. 11) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/385/2015 (str. 7), ktoré v odôvodneniach zaujali právne stanovisko i k tejto problematike, z ktorých jednoznačne vyplýva povinnosť žalovaného hradiť nemajetkovú škodu z povinného zmluvného poistenia. Ďalej súd poukazuje i na odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu SR 1Cdo/156/2017, zo dňa 27.3.2018 v ktorom Najvyšší súd zaujal názor, že je normatívne prípustná interpretácia § 4 ods. 2 písm. a) PZP, podľa ktorej aj nemajetkovú ujmu podľa § 13 OZ možno zahrnúť pod škodu na zdraví. Taktiež Ústavný súd v uznesení sp. zn. III. ÚS 666/2016 v inej obdobnej veci akceptoval rozšírenie pojmu „škoda na zdraví“ prostredníctvom eurokonformného výkladu použitého všeobecnými súdmi aj na náhradu nemajetkovej ujmy a nezistil žiaden dôvod na konštatovanie ústavnej arbitrážnosti. Na okraj súd uvádza, že postoj žalovaného, ktorý na pojednávaní uviedol, že dovolanie vedené pod sp. zn. 1Cdo/156/2017 potom, ako Najvyšší súd SR rozhodol, že vec postupuje na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sa javí ako špekulatívny postup a záujem žalovaného na zachovaní rozdielnosti právnych názorov.

24. Avšak na základe vykonaného dokazovania s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že tak ako bola žaloba žalobcom podaná neobstojí, a to z týchto dôvodov. V prejednávanej veci ide o špecifickú situáciu, keď v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 2C/284/2014 vystupoval žalovaný ako vedľajší účastník na strane žalovaného v tomto konaní E. X., ktoré súd zaviazal na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú mal zaplatiť pozostalým - v danom konaní žalobcom z titulu dopravnej nehody v dôsledku, ktorej došlo k usmrteniu mal. syna žalobcov v danom konaní. Žalovaný Komunálna poisťovňa, a.s. ako vedľajší účastník na strane žalovaného v pôvodnom konaní sa nestotožňuje s právnym záverom, že náhrada škody na zdraví ako nemajetkovú ujmu podľa § 13 OZ možno zahrnúť pod škodu na zdraví, ktorej je kryté poistením zodpovednosti za škodu zo zákonného zmluvného poistenia. V dôsledku tej skutočnosti, že žalobca E. X. (žalovaný v pôvodnom konaní) a ani vedľajší účastník na strane žalovaného v tomto konaní žalovaný Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group dobrovoľne neplnili, oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie. Nakoľko podľa vyjadrení žalobcu tento nemá finančné prostriedky na úhradu sumy 18.000,- eur podal žalobu na súd, ktorou sa domáhal, aby žalovaný Komunálna poisťovňa, a.s. bola zaviazaná na zaplatenie sumy 18.000,- eur žalobcovi E. X.. S poukazom na ust. § 823 OZ ako i § 15 Zákona PZP náhradu platí poisťiteľ poškodenému, resp. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Z týchto zákonných ustanovení súd vyvodzuje záver, že žalobca sa nemôže domáhať žalobou na plnenie priamo svojej osobe, ale mohol by sa domáhať aby žalovaný za neho (žalobcu) plnil poškodeným. Totožný záver je uvedený i v odbornej literatúre - Veľký komentár Občiansky zákonník II, str. 2995, v ktorom je uvedené že aktívna legitímácia je ponechaná škodcovi, ktorý však musí v petite určiť ako platobné miesto osobu poškodeného. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

25. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 CSP, nakoľko žalovaný bol v spore plne úspešný súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú je povinný nahradiť žalobca. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).